

Sygn. akt III KO 35/17

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **A. P.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 23 maja 2017 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 września 2014 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 28 maja 2014 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku A.P. o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

W dniu 13 kwietnia 2017 r. Sąd Apelacyjny w (...) przekazał do Sądu Najwyższego wniosek A. P. o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w T. o sygn. II K (...), zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 września 2014 r., sygn. akt II AKa (...). Wniosek ten, poza wyrażonym w nim postulatem, nie zawiera jakiegokolwiek uzasadnienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego o wznowienie postępowania, gdyż tak w oparciu o dyspozycję art. 118 § 1 k.p.k. potraktować należało pismo skazanego A. P. nadane

w Zakładzie Karnym w P. w dniu 17 marca 2017 r., jest oczywiście bezzasadny w związku z czym należało odmówić jego przyjęcia bez podejmowania dodatkowych czynności w postaci wcześniejszego rozpoznania wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Podstawy stwierdzenia oczywistej bezzasadności wniosku o wznowienie postępowania w rozumieniu art. 545 § 3 k.p.k. zostały A. P. wyjaśnione w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 25 października 2016 r., III KO 78/16, doręczonym skazanemu w dniu 4 listopada 2016 r. (k. 27 akt III KO 78/16), które wydane zostało w związku z jego wcześniejszym żądaniem przeprowadzenia postępowania w oparciu o przepisy Rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego, a tym samym nie zachodzi konieczność powtarzania zawartej tam argumentacji.

Również obecny wniosek nie pozostawia wątpliwości co do konieczności ponowienia tego rodzaju decyzji procesowej.

Jak to zauważono wyżej, we wniosku skazanego – będącego przedmiotem obecnego rozpoznania – nie zostały wskazane żadne okoliczności, które w świetle regulacji art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. oraz art. 540b k.p.k., uzasadniałyby przeprowadzenie postępowania wznowieniowego. Wniosek ten nie zawiera także sygnalizacji obligującej Sąd Najwyższy do rozważenia możliwości wznowienia postępowania z urzędu w oparciu o przepis art. 542 § 3 k.p.k.

Uwzględniając powyższe, a więc oczywistą w tym układzie bezzasadność wniosku, należało orzec jak na wstępie.

**Na postanowienie niniejsze przysługuje zażalenie do Sądu
Najwyższego w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.**